

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

dereḳ ḥayim

Horovits, Yeshayah

zolqiew, 1802

אשת תשרפ

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11744](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11744)

פרשת של'ה תצוה

רוגז' דאיהו ע"ו סטרא אחר' כמה דלמרון דבעי ז"ל לא
סניח ולא תפרס' מעלוי * וע"ד כתיב אלקי מסכס לא ת
לך בגין לאבאם' גרמך * וכתיב בתרים את חג המלות תו
תמור דא סטרא דקדוש' דבעי ז"ל לומר' ליה * ול
ליה בגין סטרא אחר' ומי יחלף ליה סאי איהו מסאיב וסא
סאן דקריב בסדלי * את חג המלות תמור * סאי איהו
דאקרי שמור ובגין כך כתיב את חג המלות תמור :

פרשת תשא

ראה קראתי בסם כללך בן אורי בן מור וגומר פקח
ורא' פי סזכה להיות מנהיג בישראל איך לריך
מלא בחכמה וחכונה ודעת וגם לריך להיות סגון בעיני אקים
צפרק סרוסם אמר ר' יוחנן אין מעמידין פרנס על הליבו
א"כ נמלכין בליבו סנאמא ויאמר משה א בני ישראל ראו קרב
צסם כללאל בן אורי אמר ליה הקב"ה כו' ע"ס וקסה במ"ס יסר
סם לפני סקב"ה ולפניך סגון * סאי ולפניך כוודא ועוד ולקרי
ע"ק לפניו לא כ"ס מה זה כ"ס לימא בן סוא כדברך * הסגון
מתחלק לג' עינים * אחד מעסה סגון סהוא צאמת סגון * צ'
לפעמים מעסה סגון כלפי סמיא והרואם סובר סאינו סגון סם
מתמת ססרין ידיעתו סו צאמם סיבה * וכבר סרז' ל גדולה עבירם
לסמם ממלות סלא לסמם * סרי סני מינין סגון לענין מעסה סנגלה'
עוד סליפנת סכוונה סגונה לסס סמיס ולא על מנת סיקרא סו רבי
כו' וכיולא צאלס ע"ו אמר משה רבינו ע"ה להקב"ה רבס"ע סם
לפניך סגון סיינו בחינה סליסית דבריס סמסוריס ללב ססי יכיל
לסיות סנסחרו סינו סנגלה ועכ"ז סוא סגון מכ"ס לפני סנגלה סני
רואם סגון * ישראל סמרו סם לפני הקב"ה סגון כסעוסס
מעסה טוב גלוי לפניו סאו נסחרו סנגלו וסמם מעיד סכל מעסין
סוביס סנגלות סס סגונות סף מה סנראס לנו לפעמים צאמם
מעסה סאינו סגון וסמם מעיד סכולס סגוני' וסנמנו סועיסו סקב"ה
מעיד כל טוב סעוסס נסחרו סנגלו * צפן הרואס אמר ר'
יוחנן ג' סקב"ה סכרין עליסם בעלמו ואלו סן רעב סצע פרלס
כו' ע"ס * ולריך לסעס למס צאלסם אלו סכרין בעלמו סגס כו'
סכל למלות קעס צאובע כו' ספתח סמר סינו ציד סליס * ד'

דברים

פרשת

יום אין נמסר
מעם כי קטין
אי אפשר ע
פעמים קסה
למו כענין ע
רואי צרעצס
גרים כו' סרי
צביל סניול צכ
ן נראה בעיני
ברין
יאלו וסוא
אמר * קס
פילו ריס גר
ר"ל צ

לחשוב

יתאבל

ישב על סאר

דהיה

לדבר דברי

אחר כמ"ס

סקב"ה להו

ויראו

סח

צפני סרס

סומאס ס

פרשת שלח ויקהל

ויקהל

משה את כל עדת בני ישראל * האריך בכ...
האנשים בשעת הולאת המה וכל יראו וכל ימלאו * ואמר ר"ש רוצו
דעלמא לא מיתו עד דמפא זמנייהו צר ללא ידעי לאסתחמרו
גרמייהו דהא בשעתא דמיתא אפקי לי לבי קברא * מ"ה אסתחמ
צניי נשי וכו' ע"ש שסאריך וכחכ שזהו הענין שהיו רגילין בשפירו
בשעת מיתה והוא לערצב השטן שהוא צניי נשי * מכח חטא חו
שהביאה מיתה לעולם * ועתה במעשה העגל בא השטן ורק
צנייהם * וע"ז ויקהל משה את כל עדת בני ישראל אילין דכנס ואפר
לון בלחודייהו ומ"ה לא הוה פריש מגו נשי עד דאתוקס מסכנא וב
סה"ד ויצאו האנשים על הנשים ויביאו לא כתיב אלא ויצאו בארשא
לא סו עמסון אלא לבתר כתייהו בגין דמ"ה לא אתפרש מצנייהו
עד דאתוקס מסכנ' וכו' :

לא

תצטרו אש בכל מושבותיכם ציוס השבת רומז לאש
המחלוקת ואש הכעס שלריך האדם ליוהר שלא לבער
אותו עולמות ומכ"ס ציוס השבת קודש שאין בו ער בו אש של
גיהנם ופכועם בשבת או עושה מחלוקת ח"ו גורם להיות חמת
הגיהנם בו ער בו צר מינו :

איתא

צוהר הקדוש קחו מאתכם תרומה לד' ר' יודא
פתח שלא פרום לרעב לחמך וגו' * ח"ת זכאם
חולקי' דבר נש כד מסכנא אערע לגביה דהאי מסכנא דורונא
דקצ"ה סו דסדר ליה מאן דמקבל ליה להאי דורונא צסבר אנפין
זכאם חולקי' * ח"ת מאן דחיים למסכנ' ואתיב לי נפשיה ק"צ
סליק עליה כאלו הוא ברא לנפשי * וע"ד אצרחס דהוי חיים לכל
צני עלמא סליק עליה קצ"ה כאילו הוא ברא לון דכתיב ואת הנפש
אשר עשו בחרן * ואע"ג דהא אוקימנ' שלא פרום מאי פרום
למפרס ליה מפס ונהמ' ומווני למיכל * דבר אחר שלא פרום
כד"א פרום פרוסת מלכותך וגו' דבעי למפרס פרוסין דנסמא
קמיה צגין ללא לכסוף ויפרום קמיה בעינ' טבא * לחמך לחס לא
כתיב אלא לחמך * ההוא דילך מממונך ולא דגזילו ולא דעושק
ודגניבה דאי הכי לאו זכותא הוא אלא ווי ליה דאתא לאדכרא חובוי
בגוונא דא קחו מאתכם תרומה לארמ' ממה דלכון ולא מעושק וולא
מגזל ולא גניבה והא אוקמוס :

פרשת

ה פקודי ה
והוא כו
וכסף
מאת ככר הכ
שהוא עושה ת
סכך סכך אלן
היו נראים ה
אל עלי לומר
אכ' * מיד
יון וויס לעמו
ה סקל עשה
ס לו ע"י שיש
מישראל ו
טבו כי באמו

הקמ
שיעיר
קומה

איתא

העבר רוח
וקצ' דהחוס
ענין את הא
בן עליו העו
החלק צר ד
מינון לא אמ
כ"ס לאעב
דמעס מעל
את רות הכ

ה פקודי המשכן • ואת האלף ושבע מאות וגומר בהאחומ' והוא נוהן להם חשבון על כל דבר ודבר לזהב ולכסף וזאת • וכסף פקודי העדה מאת ככר ואלף ושבע מאות • ומחשה חתופה שבעים ככר • מהוא עושה חשבון והולך על כל דבר ודבר שעשוין כסדר בחוץ סכך סכך אלף וז' מאות וע"ה שקל שעשה מהן וויס לעמודים היו נראים החחיל עומד והמה ואומר עכשו ימלאו ידוהם של אל עליו לומר שאני נטלתי אותם והוא תוור לבא על כל מלאכה אכ' • מיד האיר הקב"ה את עיניו והלה עיניו וראה שהיו ויין וויס לעמודים החחיל להסיח בקול רם ואת האלף וז' מאות ה שקל עשה וויס לעמודים באותה שעה נחפייסו ישראל מי ס לו ע"י סיטב ועשה חשבון עכ"ל • מכאן ילמוד כל אדם להיות מישראל ואל יחשוב הרי אני מאנשי אמונה ואע"פי שכחב ולא סבו כי באמונה הם עושים מ"מ ולמוד בק"ו בנו של ק"ו אלף פעמים מחשה רבינו ע"ה :

הקמה המשכן להשרות בו השכינה • גם האדם צלורם שיעור קומתו הוא ליור המשכן ויקים א"ע לטהר כל שיעור קומה שלו וכן המקיימים מקוים בו ושפנחי בהוכם :

איתא צוהר הקדוש ויכס הענן את אוהל מועד • דהא כד חפא עונא יח מסכנא שראת שכינת' בארעא חעבר רוח מסאבא דאיהו קץ כל צמר מעלמא ואהחלק ועאל וקב' דהסומ' רבא ורוחא קדישא שרא על עלמא דכחיבוכס ענן את האהל מועד וכחיבוכל יכול משה לבא אל אהל מועד כי ענן עליו הענן בגין דרוחא קדישא שרא על עלמא ורוחא מסאבא סחלק צר דאמשיכו ליה אינון חיוביא כמלקדמין על עלמא דאי אינון לא אמשיכו ליה על עלמא לא אסבכת • ולזמנא דאחיזמין צב"ה לא עברא ליה מעלמא דכחיבוכל בלע המוח לנחא ומחה ד' אלקי' למעה מעל כל פנים וחרפה עמו יבור מעל כל הארץ כי ד' דבר ואת רוח הסומא אעביר מן הארץ צרוך ד' לעולם אמן ואמן ימלוך ד' לעולם אמן ואמן :